

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 6 listopada 2025 r.

Pozycja 306

POSTANOWIENIE

z dnia 10 lipca 2025 r.

Sygn. akt Ts 267/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. w sprawie zgodności:

art. 465 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.) z art. 4, art. 10, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 32, art. 41 ust. 1, art. 42, art. 45, art. 176 ust. 1 oraz art. 182 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 3 listopada 2021 r. (data nadania) R.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Postanowieniem z 19 czerwca 2020 r. (sygn. akt [...]) Prokurator Rejonowy Prokuratury Rejonowej w S. – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, ze zm.) – odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie podejrzenia popełnienia w dniach 29 maja i 5 czerwca 2020 r. czynu zabronionego w postaci niedopełnienia obowiązków lub przekroczenia uprawnień Dyrektora Aresztu Śledczego w S. poprzez zakazanie skarżącemu korzystania z zegarka, tj. o czyn z art. 231 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, ze zm.). Sąd Rejonowy w S. w postanowieniu z 16 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]) nie uwzględnił zażalenia skarżącego na powyższe orzeczenie.

2. Skarżący wskazał, że „źródłem normatywnym podnoszonego w [s]kardze problemu jest art. 426 § 2 k.p.k., a ściślej – brak regulacji szczególnej, (...) przewidującej zażalenie na postanowienie sądu o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu lub odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego” (s. 3 i 4 skargi).

3. Zarządzeniem z 28 grudnia 2021 r. (doręczonym 12 stycznia 2022 r.) Prezes Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącego – pod rygorem ujemnych skutków procesowych – do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) wskazanie ostatecznego orzeczenia w rozumieniu art. 79 Konstytucji, w związku z którym wniesiona została skarga konstytucyjna; 2) udokumentowanie dat: a) doręczenia skarżącemu orzeczenia wskazanego jako ostateczne (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało to orzeczenie wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki), b) złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej, c) doręczenia adwokatowi J.M. rozstrzygnięcia Okręgowej Rady Adwokackiej w K. o ustanowieniu go pełnomocnikiem z urzędu dla skarżącego; 3) podanie, czy od wskazanego – zgodnie z punktem 1 zarządzenia – ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia; 4) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem: a) postanowienia Sądu Rejonowego w T. o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym (wraz z czterema kopiami), b) ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga konstytucyjna, c) orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej; 5) doręczenie czterech kopii: a) pisma Okręgowej Rady Adwokackiej w K. z 2 sierpnia 2021 r. o wyznaczeniu adwokata J.M. pełnomocnikiem z urzędu dla skarżącego, b) wniosku pełnomocnika skarżącego z 2 listopada 2021 r. o przyznanie kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu. W piśmie z 19 stycznia 2022 r. (data nadania) skarżący odniósł się do wezwania.

Zarządzeniem z 30 marca 2023 r. (doręczonym 6 kwietnia 2023 r.) sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącego – pod rygorem odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu – do usunięcia braków formalnych skargi przez: 1) udokumentowanie dat: a) doręczenia skarżącemu postanowienia Sądu Rejonowego w S. z 16 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]), b) złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej, c) doręczenia adwokatowi J.M. rozstrzygnięcia Okręgowej Rady Adwokackiej w K. o ustanowieniu go pełnomocnikiem z urzędu dla skarżącego; 2) wskazanie, które konstytucyjne wolności lub prawa skarżącego wynikające z powołanych wzorców kontroli – art. 4, art. 10, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 32, art. 41 ust. 1, art. 42, art. 45, art. 176 ust. 1 oraz art. 182 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy; 3) wyjaśnienie, w jaki sposób zakwestionowane w skardze przepisy naruszają, zdaniem skarżącego, konstytucyjne wolności lub prawa skarżącego, o których mowa w punkcie 2 zarządzenia; 4) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem postanowień: a) referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w T. z 21 lipca 2021 r. (sygn. akt [...]) o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu, b) Sądu Rejonowego w S. z 16 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]). Skarżący odpowiedział na zarządzenie w piśmie z 11 kwietnia 2023 r.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest szczególnym środkiem ochrony wolności lub praw. Musi ona spełniać przesłanki dopuszczalności jej merytorycznego rozpoznania, które zostały uregulowane w art. 79 ust. 1 Konstytucji i doprecyzowane w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393, ze zm.; dalej: u.o.t.p.TK). Gdy skarga konstytucyjna nie spełnia warunków formalnych, a także gdy jest oczywiście bezzasadna lub gdy jej braki nie zostały usunięte w określonym terminie, Trybunał Konstytucyjny wydaje postanowienie o odmowie nadania

skardze dalszego biegu. Wstępne rozpoznanie służy bowiem wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia.

2. W piśmie z 11 kwietnia 2023 r. (dalej: pismo), złożonym do akt w odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału z 30 marca 2023 r. (dalej: zarządzenie), skarżący wyjaśnił, że „[p]ostanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 16.11.2020 r. o sygn. akt: [...] doręczone zostało Skarżącemu w dniu 23.11.2020 r. Fakt ten wynika z treści pisma Skarżącego z dnia 25.11.2020 r.” (s. 1 pisma). Przedstawienie takiej informacji nie wypełnia ustawowego obowiązku udokumentowania daty doręczenia ostatecznego rozstrzygnięcia skarżącemu (art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p.TK; punkt 1 lit. a zarządzenia). Podobnie należy ocenić kwestię wykonania przez skarżącego wezwania do udokumentowania daty doręczania adwokatowi J.M. rozstrzygnięcia Okręgowej Rady Adwokackiej w K. o ustanowieniu go pełnomocnikiem z urzędu dla skarżącego (punkt 1 lit. c zarządzenia). Waleru udokumentowania nie ma bowiem oświadczenie pełnomocnika skarżącego, że pismo to odebrał 4 sierpnia 2021 r. (s. 1 pisma). Brak udokumentowania dat doręczenia, o których mowa, uniemożliwia ustalenie, czy rozpatrywana skarga konstytucyjna została wniesiona w wyznaczonym ustawowo terminie.

W odpowiedzi na wezwanie do wskazania naruszonych konstytucyjnych wolności lub praw wynikających z powołanych w skardze wzorców kontroli – art. 4, art. 10, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 32, art. 41 ust. 1, art. 42, art. 45, art. 176 ust. 1 oraz art. 182 Konstytucji (punkt 2 zarządzenia) skarżący poprzestał na wskazaniu, że przepisy te zostały naruszone (s. 1 pisma). Nie określił ponadto, mimo wezwania zawartego w punkcie 3 zarządzenia, sposobu naruszenia konstytucyjnych wolności lub praw. Stwierdził jedynie, że „szczegółową odpowiedź (...) sporządził w [s]kardze [k]onstytucyjnej z dnia 2.11.2021 r., którą w pełni popier[a] i podtrzymuj[e]” (s. 1 i 2 pisma).

Biorąc pod uwagę powyższe Trybunał stwierdza, że skarżący nie usunął w terminie braków formalnych skargi konstytucyjnej wymienionych w punktach: 1 lit. a i c, 2 oraz 3 zarządzenia.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny, działając na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK, orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie siedmiu dni od daty jego doręczenia.